

svangre Nattetime. Det var en kedelig Børnetjeneste, det ærede Medlem gjorde sin Ministerchef, da han udtalte det, men vel ikke mere, end man kunde vente. Nej, det, der for Alvor har vakt min Forbavselse her, er den Grumhed, hvormed den ærede Ordfører for Venstre farer frem mod alle dem, der er skyldige i Bankkatastrofen, bl. a. ved Underskrivning af det Regnskab, der anses for falsk, samtidig med at den ærede Ordfører for Venstre drabeligt om end klodset forsvare den højtærede Statsminister, som jo har taget Ansvaret for en falsk Erklæring. Jeg for min Del kan ikke se den principielle Forskel paa et falsk Regnskab og en falsk Erklæring, som tilmed berører en Banks Regnskabsforhold, og jeg tror, at alle forstandigt tænkende Mennesker vil give mig Ret i, at Erklæringen af 9. Juli ikke alene er objektivt falsk, d. v. s. i Strid med Sandheden, men at den ogsaa subjektivt set er falsk, fordi de ansvarlige vidste, den var urigtig, og forsætlig vilde udstede en urigtig Erklæring. At det forholder sig saadan, er ganske vist blevet bestridt af den højtærede Statsminister og har vundet Tiltro bl. a. hos det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, der i Gaar aabenbarede en yderst tiltalende Naivitet, hvis det ikke var en anden Egenskab, det ærede Medlem lagde for Dagen. Men da der er Tvivl om, hvorvidt denne Erklæring er udstedt i god Tro til, at den er sand, og da Ministeren selv siger, at han ikke forsætlig vilde føre Befolkningen vild, vil jeg gerne tillade mig at se paa to enkelte Ord i denne Erklæring. Der staar i Erklæringens 2det Punktum: „Efter en af Banken for kort Tid siden sket Vurdering“. Nu spørger jeg den højtærede Statsminister, hvorfor har man anvendt, og hvorfor har Statsministeren godkendt Anvendelsen af Ordet „sket“? Det er nemlig ganske sprogstridigt; man sker ikke en Vurdering. Derfor kan man heller ikke sige efter en af Banken sket Vurdering, hvis det ikke skal vildlede. Man kunde sprogrigtigt paa Dansk have sagt: „Efter en af Banken foretagen Vurdering“, og man kunde, hvis man vilde have sagt Sandheden aabent, have sagt: „Efter at Banken havde foretaget en Vurdering“. Hvoraf kommer dette ureglementerede Ord „sket“? Det skulde dog vel aldrig komme deraf, at man, ogsaa den højtærede Statsminister, har villet have, at Offentligheden, der læste, skulde tro, at denne Vurdering var foretaget af en anden end Banken selv? Det tror jeg, og nu lægger jeg som Skolemand Vægt paa dette, fordi det jo har Virkninger ud i vide Kredse.

Altsaa, min Hypotese er den, at naar

man har sagt „sket“, er det forsætligt, for at føre vild. Og denne Hypotese finder jeg støttet ved Indledningen til det næste Punktum, hvori det hedder: „Da imidlertid en af Bankinspektøren foretagen Gennemgang af Landmandsbankens Engagementer nu er afsluttet“. Tør jeg spørge den højtærede Statsminister: Hvad skal der det overflødige Ord „imidlertid“? Kan Ministeren ikke se, at dette Ord har den Virkning at styrke Læseren i den Tro, at „sket“ betyder: ved Bankinspektøren sket? Men nu er jo Sandheden den stik modsatte. Sandheden er den, at den Vurdering, der er Tale om i det andet Punktum, er den af Landmandsbanken selv foretagne. Derfor spørger jeg: Hvordan kan en højtæret Minister tro, at noget Menneske i Landet vil fæste Tillid til den Forklaring, at det ikke er forsætligt, disse Ord er anvendt, for paa den Maade at vildføre Offentligheden? Og der kunde anføres mange andre Eksempler paa, at hele Erklæringen er af den Art, at det er en snildt udtænkt Vildled.

Hvis jeg ikke har Ret, hvis jeg tager fejl her, saa falder selve den Hovedforklaring, som Ministeren har givet, fuldstændig til Jorden. Naar nemlig Ministeren siger: Naar man læser det rigtigt, staar der ikke noget deri, som ikke er i Overensstemmelse med de virkelige Forhold, saa ligger der jo netop i denne Erklæring en Tilstaaelse af, at en urigtig Læsning, d. v. s. en Læsning uden forudfattet Mening og uden Frygt for, at der lyves, fører til en forkert Opfattelse — den, Udstederne ønskede, at Offentligheden skulde faa. Hvis det ikke er rigtigt, er der slet ingen Mening i det Forsvar, den højtærede Statsminister selv fører for sin Handlemaade, hvad Erklæringen angaar.

Saa har jeg endnu et Spørgsmaal vedrørende denne Sag til den højtærede Minister. Endnu i Gaar udtalte den højtærede Minister, i Modsætning til tidligere, at han havde været fuldt overbevist om, at Ordningen af 9. Juli kunde holde. Det sagde Ministeren i Gaar, men det er sikkert gaet mange ærede Medlemmers Opmærksomhed forbi, at det ikke er ganske det samme, som Ministeren sagde her i Salen den 19. September. Da sagde Ministeren — det staar Sp. 58 nederst —: „Ja, et mildere Skøn, som man paa ingen Maade var overbevist om var forkert. Aldeles ikke“. Se, det er noget ganske andet! Det viser, at vel har Ministeren Tro, men han er dog ikke overbevist om, at det ikke er forkert, det er ikke den Tyrketro, som Ministeren i Gaar søgte at faa